

III

(Előkészítő jogi aktusok)

TANÁCS

A Cseh Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság, a Svéd Királyság és a Szlovák Köztársaság kezdeményezése a büntetőeljárásokban előforduló joghatósági összeütközések megelőzéséről és rendezéséről szóló 2009/.../IB tanácsi kerethatározatra vonatkozóan

(2009/C 39/03)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre, és különösen annak 31. cikke (1) bekezdésének c) és d) pontjára, valamint 34. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Cseh Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és a Svéd Királyság kezdeményezésére,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Unió célul tűzte ki a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fenntartását és fejlesztését.
- (2) Az Európai Tanács 2004. november 4–5-i ülésén elfogadott, az Európai Unióban a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének erősítését célzó hágai program ⁽²⁾ szerint a büntetőeljárások hatékonysága növelésének érdekében – a megfelelő igazságszolgáltatás biztosítása mellett – különös figyelmet kell fordítani annak lehetőségére, hogy a határokon átnyúló, többoldalú ügyekben a büntetőeljárás egy tagállamban koncentrálódjon, valamint továbbra is figyelmet kell fordítani az ebben az összefüggésben, többek között a joghatósági összeütközések tekintetében beterjesztett további javaslatokra annak érdekében, hogy lezáruljon a büntetőügyekben hozott bírósági határozatok kölcsönös elismerése elvének végrehajtására irányuló intézkedések átfogó programja.
- (3) Az ebben a kerethatározatban előírt intézkedések célja különösen a joghatósági összeütközések megelőzése és rendezése, annak biztosítása, hogy az a joghatóság, amelyben az eljárást lefolytatják, a legmegfelelőbb legyen, valamint nagyobb átláthatóság és objektivitás biztosítása a büntető joghatóság megválasztása során azokban a helyzetekben, amikor a cselekmények kettő vagy több tagállam joghatósága alá tartoznak.

- (4) Azokban a helyzetekben, amikor a cselekmények több tagállam joghatósága alá tartoznak, és amikor ez joghatósági összeütközéshez vezethet, nem garantálható, hogy a büntetőeljárás lefolytatására megválasztott joghatóság a legmegfelelőbb legyen, vagy hogy azt átlátható és objektív módon válasszák meg, tekintettel az eset konkrét körülményeire és a szóba jöhető joghatóságok egyedi jellemzőire. A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló közös európai térségben cselekedni kell annak biztosítása érdekében, hogy a nemzeti hatóságok már korán értesüljenek azokról a cselekményekről, amelyek joghatósági összeütközéshez vezethetnek, valamint annak érdekében, hogy az ilyen cselekményekre vonatkozó büntetőeljárások, amennyire lehetséges, egyetlen joghatóságon belül koncentrálódjanak, figyelembe véve a közös, objektív kritériumokat és az átláthatóságot.

- (5) Ezt a kerethatározatot két helyzetben kell alkalmazni. Az első helyzetre vonatkozóan – amikor egy tagállam illetékes hatóságai egy konkrét cselekménnyel kapcsolatban büntetőeljárást folytatnak, és meg kívánják tudni, hogy ugyanazon cselekménnyel kapcsolatban más tagállamokban nem folyik-e büntetőeljárás – a kerethatározat az információcserére szolgáló eljárást hoz létre. A második helyzetben egy tagállam illetékes hatóságai büntetőeljárást folytatnak egy konkrét cselekménnyel kapcsolatban, és az értesítési eljárástól eltérő más módon tudomást szereznek arról, hogy más tagállamok illetékes hatóságai ugyanazon cselekménnyel kapcsolatban már büntetőeljárást folytatnak. Erre az esetre az értesítési eljárás nem vonatkozik, és az érintett tagállamoknak közvetlenül kell konzultációt kezdeményezniük egymással.

- (6) Ennek a kerethatározatnak nem célja, hogy megoldja a negatív joghatósági összeütközéseket, azaz amikor egyetlen tagállam sem állapította meg a joghatóságát az elkövetett bűncselekménnyel kapcsolatban. Azt a helyzetet, amelyben egy tagállam megállapította a joghatóságát, de nem kívánja azt gyakorolni, ezen kerethatározat alkalmazásában a pozitív joghatósági összeütközés sajátos kategóriájának kell tekinteni.

⁽¹⁾ A ...-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 53., 2005.3.3., 1. o.

- (7) Az érintett tagállamok egyike sem köteles akarata ellenére lemondani a joghatóságáról vagy átvenni azt. Amennyiben nem sikerül megállapodásra jutni, a tagállamok fenntartják a jogukat arra, hogy büntetőeljárást kezdeményezzenek bármely, a saját nemzeti joghatóságuk alá tartozó bűncselekménnyel kapcsolatban.
- (8) Ez a kerethatározat nem érinti a tagállamok nemzeti joga által szabályozott legalitás elvét és oportunitás elvét. Mindazonáltal, mivel e kerethatározat célja éppen a szükségtelen párhuzamos büntetőeljárások megelőzése, alkalmazása nem vezethet joghatósági összeütközéshez ott, ahol az egyébként nem következne be.
- (9) Ez a kerethatározat nem érinti és nem kívánja szabályozni – még közvetve sem – a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény⁽¹⁾ által és az Európai Közösségek Bíróságának vonatkozó ítélkezési gyakorlata által elismert ne bis in idem elvét.
- (10) Ez a kerethatározat nem érinti a büntetőeljárások átadásáról szóló, 1972. május 15-én Strasbourghban aláírt európai egyezmény szerinti eljárásokat, valamint a büntetőeljárások tagállamok közötti átadásával kapcsolatos bármely egyéb megállapodást.
- (11) Azt, hogy a vádlott egy másik tagállam állampolgára vagy másik tagállamban lakóhellyel rendelkezik, még nem kell automatikusan jelentős kapcsolatnak tekinteni.
- (12) A büntetőeljárás tárgyát képező cselekményeknek az értesítésben való leírásakor az értesítést küldő hatóságnak különösen azt kell közölnie, hogy pontosan hol, mikor és hogyan követték el a bűncselekményt, valamint részleteket kell közölnie a gyanúsítottról vagy vádlotról annak érdekében, hogy a válaszoló hatóság meg tudja állapítani, hogy a tagállamában folyamatban lévő büntetőeljárás ugyanazon cselekményre vonatkozik-e.
- (13) A közvetlen konzultációt bármelyik érintett tagállam, bármilyen kommunikációs eszközzel kezdeményezheti.
- (14) Ez a kerethatározat meghatározza, hogy mely esetekben kötelező az illetékes hatóságoknak közvetlen konzultációt kezdeményezniük egymással. Semmi nem akadályozhatja azonban a hatóságokat abban, hogy bármely egyéb esetben is önkéntesen közvetlen konzultációt kezdeményezzenek egymással annak érdekében, hogy megállapodjanak a joghatóság legmegfelelőbb megválasztásáról.
- (15) Abban az esetben, ha az illetékes hatóságok tudomást szereznek arról, hogy a valamely tagállamban folyamatban lévő vagy várható büntetőeljárás tárgyát képező cselekmények egy másik tagállamban végül lezárt eljárás tárgyát képezték, ösztönözni kell az ezt követő információcserét. Az információcsere célja az, hogy tájékoztatást és bizonyítékokat nyújtson azon tagállam illetékes hatóságai számára, amelyben az eljárást végül lezárták, lehetővé téve ezáltal, hogy az eljárást nemzeti jogszabályokkal összhangban esetleg újra megindítsák.
- (16) Ez a kerethatározat nem vezethet szükségtelen bürokráciához azokban az esetekben, ha a kezelt problémákra megfelelőbb megoldási lehetőségek állnának rendelkezésre. Ezért azokban az esetekben, amikor rugalmasabb eszközök vagy szabályok léteznek a tagállamok között, azoknak kell elsőbbséget élvezniük ezzel a kerethatározattal szemben.
- (17) Ez a kerethatározat kiegészíti és nem sérti az Eurojust megerősítéséről és a 2002/187/IB határozat módosításáról szóló, ...-i 2008/.../IB tanácsi határozatot⁽²⁾, valamint felhasználja az Eurojust keretében már létező mechanizmusokat.
- (18) Az e kerethatározat alapján rendelkezésre bocsátott személyes adatok védelmére alkalmazni kell a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló, 2008. november 27-i 2008/977/IB tanácsi kerethatározatot⁽³⁾.
- (19) Ez a kerethatározat tiszteletben tartja az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikke által elismert és az Európai Unió Alapjogi Chartájában kifejezésre juttatott alapvető jogokat és elveket,

ELFOGADTA EZT A KERETHATÁROZATOT:

1. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ELVEK

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez a kerethatározat létrehozza az alábbiakat:
- a) az az eljárási keret, amely szerint a nemzeti hatóságok információt cserélnek egymással a meghatározott cselekmények kapcsán folyamatban lévő büntetőeljárásokról annak megállapítása érdekében, hogy ugyanazon cselekményekkel kapcsolatban párhuzamosan folyik-e büntetőeljárás más tagállam(ok)ban, továbbá amely szerint a nemzeti hatóságok közvetlen konzultációt folytatnak annak érdekében, hogy megállapodásra jussanak arra vonatkozóan, hogy melyik a legalkalmasabb joghatóság az olyan meghatározott cselekményekkel kapcsolatos büntetőeljárások lefolytatására, amelyek kettő vagy több tagállam joghatósága alá tartoznak;
- b) azok a szabályok és közös kritériumok, amelyeket kettő vagy több tagállam nemzeti hatóságainak figyelembe kell venniük, amikor megállapodásra próbálnak jutni arról, hogy melyik a legalkalmasabb joghatóság a meghatározott cselekményekkel kapcsolatos büntetőeljárások lefolytatására.

⁽¹⁾ HL L 239., 2000.9.22., 19. o.

⁽²⁾ HL ... (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 350., 2008.12.30., 60. o.

(2) Ezt a kerethatározatot a következő helyzetekben kell alkalmazni:

a) ha egy tagállam illetékes hatóságai büntetőeljárást folytatnak, és azt tapasztalják, hogy a büntetőeljárás tárgyát képező cselekmények jelentős kapcsolatot mutatnak egy vagy több más tagállammal, és lehetséges, hogy e más tagállam(ok) illetékes hatóságai ugyanazon cselekményekkel kapcsolatban büntetőeljárást folytatnak;

vagy

b) ha egy tagállam illetékes hatóságai büntetőeljárást folytatnak, és bármilyen módon tudomást szereznek arról, hogy egy vagy több másik tagállam illetékes hatóságai ugyanazon cselekményekkel kapcsolatban büntetőeljárást folytatnak.

(3) Ezt a kerethatározatot nem kell alkalmazni azokban a helyzetekben, amikor egy tagállam sem állapította meg joghatóságát az elkövetett bűncselekmény tekintetében.

(4) Ezt a kerethatározatot nem kell alkalmazni a vállalkozásokkal szembeni eljárásokra, amennyiben az eljárások célja a közösségi versenyjog alkalmazása.

(5) Ez a kerethatározat a személyekre nem ruház olyan jogokat, amelyekre azok a nemzeti hatóságok előtt hivatkozhatnak.

2. cikk

Fogalm meghatározások

E kerethatározat alkalmazásában:

a) „értesítést küldő állam”: azon tagállam, amelynek illetékes hatóságai értesítik valamely másik tagállam illetékes hatóságait vagy közvetlen konzultációra kérik fel valamely másik tagállam illetékes hatóságait;

b) „válaszoló állam”: azon tagállam, amelynek illetékes hatóságait valamely másik tagállam illetékes hatóságai értesítik vagy közvetlen konzultációra kérik fel;

c) „folyamatban lévő eljárások”: a tagállamok illetékes hatóságai által a nemzeti jog szerint, meghatározott cselekmények kapcsán lefolytatott büntetőeljárások, a tárgyalás előtti szakaszt is beleértve;

d) „értesítést küldő hatóság”: a nemzeti joggal összhangban arra kijelölt hatóság, hogy értesítse valamely másik tagállam hatóságait a bűncselekményekkel kapcsolatban folyamatban lévő eljárásokról, fogadja az ezen értesítésekre adott válaszokat, továbbá hogy valamely másik tagállam illetékes hatóságával konzultáljon és jusson megállapodásra annak kérdéséről, hogy melyik a legalkalmasabb joghatóság az olyan meghatározott cselekményekkel kapcsolatos büntetőeljárások lefolytatására, amelyek e tagállamok joghatósága alá tartoznak;

e) „válaszoló hatóság”: a nemzeti joggal összhangban arra kijelölt hatóság, hogy fogadja a bűncselekményekkel kapcsolatban valamely másik tagállamban folyamatban lévő eljárásokról szóló értesítéseket és válaszoljon azokra, továbbá hogy valamely másik tagállam illetékes hatóságával konzultáljon és jusson megállapodásra annak kérdéséről, hogy melyik a legalkalmasabb joghatóság az olyan meghatározott

cselekményekkel kapcsolatos büntetőeljárások lefolytatására, amelyek e tagállamok joghatósága alá tartoznak.

3. cikk

Az értesítést küldő és a válaszoló hatóságok meghatározása

(1) Valamennyi tagállam tájékoztatja a Tanács Főtitkárságát arról, hogy mely hatóságokat jelölte ki értesítést küldő hatóságnak illetve válaszoló hatóságnak. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy egyetlen hatóságot jelölnek ki, amely egyaránt ellátja az értesítést küldő hatóság és a válaszoló hatóság feladatait is.

(2) A Tanács Főtitkársága a kapott információkat valamennyi tagállam és a Bizottság számára is hozzáférhetővé teszi, és közzéteszi azokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

4. cikk

A valamely kijelölt hatóság feladatainak egy másik nemzeti hatóságra történő átruházására vonatkozó lehetőség

(1) Az értesítést küldő hatóság vagy a válaszoló hatóság az e kerethatározatban előírt eljárás bármely szakaszában határozhat úgy, hogy a 3. cikk (1) bekezdése szerinti kijelölt hatósággént elvégzendő feladatait másik nemzeti hatóságra, például a büntetőeljárások lefolytatásáért a nemzeti jog szerint felelős hatóságra ruházza át.

(2) Amennyiben egy hatóság az (1) bekezdés szerinti határozatot hoz, arról haladéktalanul tájékoztatja az érintett tagállam értesítést küldő hatóságát vagy válaszoló hatóságát, és a tájékoztatáshoz mellékeli a megbízott hatóság elérhetőségeit.

(3) Az (1) bekezdésben említett határozat a (2) bekezdés szerinti tájékoztatás kézhezvételének időpontjában lép hatályba.

2. FEJEZET

INFORMÁCIÓCSERE

5. cikk

Értesítés

(1) Amennyiben egy tagállamnak a büntetőeljárások lefolytatásáért a nemzeti jog szerint felelős hatóságai megállapítják, hogy folyamatban lévő eljárások tárgyát képező cselekmények jelentős kapcsolatot mutatnak egy vagy több másik tagállammal, az előbbi tagállam értesítést küldő hatósága – annak megállapítása érdekében, hogy a válaszoló tagállam(ok) büntetőeljárást folytat(nak)-e ugyanazon cselekményekkel kapcsolatban – a lehető legrövidebb időn belül értesíti az eljárásokról azon tagállam válaszoló hatóságát/hatóságait, amelyet jelentős kapcsolatok fűznek az eljárásokhoz.

(2) Az (1) bekezdés szerinti értesítési kötelezettség kizárólag azokra a bűncselekményekre vonatkozik, amelyek az értesítést küldő államban olyan szabadságvesztés-büntetéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel büntetendők, amelynek felső határa legalább egy év, az értesítést küldő tagállam joga által meghatározott módon.

6. cikk

Jelentős kapcsolat

(1) Egy kapcsolatot mindig jelentősnek kell tekinteni, ha a magatartásra vagy annak a bűncselekményi minősítésre okot adó jelentős részére egy másik tagállam területén került sor.

(2) Az (1) bekezdésben említettől eltérő másik tagállamhoz fűződő kapcsolatot tartalmazó eljárások esetében eseti alapon, elsősorban a 15. cikk (2) bekezdésében felsorolt közös kritériumok alapján kell eldönteni, hogy egy adott kapcsolatot jelentősnek kell-e tekinteni.

7. cikk

Az értesítési eljárás

(1) Az értesítést küldő hatóság bármely olyan, írásban dokumentálható módon értesíti a válaszoló hatóságot, amely lehetővé teszi a válaszoló állam számára a hitelesség megállapítását.

(2) Amennyiben a válaszoló hatóság nem ismert, az értesítést küldő hatóság minden szükséges vizsgálatot elvégez – beleértve az Európai Igazságügyi Hálózat vagy az Eurojust kapcsolattartóinak bevonásával végzett vizsgálatokat is – annak érdekében, hogy a válaszoló államtól beszerezze a válaszoló hatóságra vonatkozó részletes információkat.

(3) Amennyiben az értesítést a válaszoló államban kézhez kapó hatóság nem a 3. cikk szerinti illetékes válaszoló hatóság, automatikusan továbbítja azt az illetékes hatósághoz, és erről tájékoztatja az értesítést küldő hatóságot.

8. cikk

Az értesítés formája és tartalma

(1) Az értesítésnek a következő információkat kell tartalmaznia:

- az ügygel foglalkozó nemzeti hatóság vagy hatóságok részletes adatai;
- az értesítésben szereplő, folyamatban lévő eljárások tárgyát képező cselekmények leírása, beleértve a jelentős kapcsolat természetét is;
- a folyamatban lévő eljárások állása; és
- a gyanúsított és/vagy a vádlott részletes adatai, amennyiben azok ismertek, valamint adott esetben az áldozatok részletes adatai.

(2) Az értesítés bármely más, az értesítést küldő államban folyamatban lévő eljárásokkal kapcsolatos, lényeges kiegészítő információt is tartalmazhat, például az értesítést küldő államban tapasztalt nehézségeket illetően.

(3) Az értesítést küldő hatóság a mellékletben foglalt A. formanyomtatványt használja.

9. cikk

A válasz formája és tartalma

(1) A válasznak a következő információkat kell tartalmaznia:

- adott esetben azon nemzeti hatóság vagy hatóságok részletes adatai, amelyek foglalkoznak vagy foglalkoztak az ügygel;
- hogy az értesítés tárgyát képező valamennyi cselekménnyel vagy azok egy részével kapcsolatban folyik-e eljárás a válaszoló államban, és az eljárások állása;
- hogy volt-e az értesítés tárgyát képező valamennyi cselekménnyel vagy azok egy részével kapcsolatos eljárás a válaszoló államban, beleértve a végső döntés jellegét;
- hogy a válaszoló állam hatóságai szándékoznak-e adott esetben a saját büntetőeljárásaikat megindítani az értesítés tárgyát képező meghatározott cselekményekre vonatkozóan.

(2) A válasz bármely más lényeges kiegészítő információt is tartalmazhat, különösen a válaszoló államban folytatott eljárások tárgyát képező különálló, de kapcsolódó cselekményekre vonatkozóan.

(3) Az értesítésre adott válaszhoz a válaszoló hatóság a mellékletben foglalt B. formanyomtatványt használja.

10. cikk

Határidők és kiegészítő információk

(1) A válaszoló hatóság a kézhezvételtől számított 15 napon belül válaszol az értesítésre.

(2) Ez a határidő szükség esetén további, legfeljebb 15 nappal meghosszabbítható. A válaszoló hatóság azonban a meghosszabbításról az (1) bekezdésben meghatározott határidőn belül köteles értesítést küldeni.

(3) Amennyiben a válaszoló hatóság úgy véli, hogy az értesítést küldő hatóság által továbbított információk nem elegendők a válaszadáshoz, az (1) bekezdésben meghatározott határidőn belül kérheti a szükséges további információk megküldését, és ésszerű határidőt határozhat meg azok kézhezvételére.

(4) A (1) bekezdésben meghatározott határidő a további információk kézhezvételét követően újratekintődik.

11. cikk

A válaszadás elmaradása

Ha a válaszoló hatóság nem válaszol a 10. cikkben előírt határidőn belül, az értesítést küldő hatóság megtehet minden olyan intézkedést – az Eurojust értesítését is beleértve –, amelyet megfelelőnek ítél ahhoz, hogy a válaszoló állam figyelmét felhívja az ügyre.

3. FEJEZET

KÖZVETLEN KONZULTÁCIÓK

12. cikk

Közvetlen konzultációk

(1) Az értesítést küldő hatóság és a válaszoló hatóság a válasz elküldésekor vagy azt követően közvetlen megbeszéléseket kezd egymással annak érdekében, hogy megállapodásra jussanak arra vonatkozóan, hogy melyik a legalkalmasabb joghatóság az olyan meghatározott cselekményekkel kapcsolatos büntetőeljárások lefolytatására, amelyek mindkettejük joghatósága alá tartoznak, ha:

- a) a válaszoló államban eljárások vannak folyamatban az értesítés tárgyát képező valamennyi cselekménnyel vagy azok egy részével kapcsolatban; vagy
- b) a válaszoló állam hatóságai büntetőeljárást szándékoznak indítani az értesítés tárgyát képező valamennyi cselekménnyel vagy azok egy részével kapcsolatban.

(2) A nemzeti hatóságok az (1) bekezdésnek megfelelően közvetlen konzultációkat kezdenek egymással, amennyiben több tagállam válaszoló hatóságai kapnak értesítést ugyanazon folyamatban lévő eljárásokról. Ez esetben a vonatkozó értesítést küldő hatóság felel e konzultációk koordinálásáért.

(3) Értesítés hiányában két vagy több tagállam az értesítést küldő vagy a válaszoló hatóságaiakon keresztül közvetlen konzultációt kezd egymással annak érdekében, hogy megállapodjanak a legalkalmasabb joghatóságról, amennyiben bármilyen módon tudomásukra jut, hogy ugyanazon meghatározott cselekményekkel kapcsolatban párhuzamos büntetőeljárások folynak vagy várhatók.

13. cikk

A fontos eljárási szakaszokra vagy intézkedésekre vonatkozó információszolgáltatás

Az egymással közvetlen konzultációt folytató értesítést küldő és válaszoló hatóságok tájékoztatják egymást minden olyan fontos eljárási intézkedésről, amelyet a konzultációk megkezdése után tesznek.

4. FEJEZET

A LEGALKALMASABB JOGHATÓSÁG MEGHATÁROZÁSA

14. cikk

A konzultációk célja

(1) A legalkalmasabb joghatóságról folytatott konzultációk általános célja, hogy megállapodás jöjjön létre arra vonatkozóan, hogy a két vagy több tagállam joghatósága alá tartozó valamennyi cselekménnyel kapcsolatos büntetőeljárást egyetlen tagállam illetékes hatóságai folytassák le.

(2) Amennyiben bármely tagállamban eljárások vannak folyamatban olyan cselekményekre vonatkozóan, amelyek kapcsolódnak a legalkalmasabb joghatóságról folytatott konzultációk tárgyát képező cselekményekhez de nem azonosak azokkal, vagy ha – elsősorban a cselekmények bonyolultsága vagy a vádlottak száma miatt – a büntetőeljárások egyetlen tagállamban való lefolytatása nem kivitelezhető, célszerűbb lehet a büntetőeljárásokat két vagy több tagállamban lefolytatni oly módon, hogy mindegyik büntetőeljárás más cselekményekre vagy személyekre vonatkozzon.

15. cikk

A legalkalmasabb joghatóság meghatározásának kritériumai

(1) Az általános előfeltevés szerint a büntetőeljárásokat azon tagállam joghatósága alatt kell lefolytatni, amelyben a bűncselekmény legnagyobb része történt, és ez azt a helyszínt jelenti, ahol az érintett személyek tényleges cselekményeinek legnagyobb része történt.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti általános előfeltevés nem alkalmazható, mivel más, elegendő jelentőséggel bíró, nyomatékosan egy másik joghatóság megválasztása irányába ható tényezők befolyásolják a büntetőeljárás lefolytatását, úgy a tagállamok illetékes hatóságai a legalkalmasabb joghatóságra vonatkozóan elérendő megállapodás érdekében mérlegelik ezeket a további tényezőket. Ezek a további tényezők különösen a következőkre terjednek ki:

- a vádlott vagy vádlottak tartózkodási helye az elfogásukat követően, és azoknak egy másik lehetséges joghatóság számára történő átadása vagy kiadatása biztosításának lehetőségei,
- a vádlottak állampolgársága vagy lakóhelye,
- azon tagállam, amelynek területén a kár legnagyobb része keletkezett,
- az áldozatok jelentős érdekei,
- a vádlottak jelentős érdekei,
- fontos bizonyíték fellelhetősége,
- azon veszélyeztetett vagy megfélemlített tanúk védelme, akiknek a vallomása fontos a kérdéses eljárások szempontjából,
- a legfontosabb tanúk lakóhelye és arra való képességük, hogy azon tagállamba utazzanak, amelyben a bűncselekmény legnagyobb része történt,
- a kérdéses cselekményekkel kapcsolatos eljárások aktuális állása,
- kapcsolódó, folyamatban lévő eljárások megléte,
- az eljárás gazdaságossága.

16. cikk

Az Eurojusttal folytatott együttműködés

(1) Bármely nemzeti hatóságnak a nemzeti eljárás bármely szakaszában jogában áll:

- a) kikérni az Eurojust tanácsát;
- b) úgy dönteni, hogy a legalkalmasabb joghatóság kérdését felvető konkrét eseteket az Eurojusthoz utalja.

(2) Amennyiben az Eurojust hatáskörébe tartozó ügyek esetében nem volt lehetséges megállapodásra jutni a meghatározott cselekményekkel kapcsolatos büntetőeljárások lefolytatására legalkalmasabb tagállami joghatóságra vonatkozóan, valamely érintett tagállam a nézetkülönbséget, valamint minden olyan esetet, amikor a közvetlen konzultációk kezdetét követő 10 hónapon belül nem sikerült megállapodásra jutni, az Eurojusthoz utalja.

17. cikk

Olyan esetek, amikor nem sikerült megállapodásra jutni

Azokban a kivételes helyzetekben, amikor:

- a) a megállapodást az Eurojust 16. cikk szerinti beavatkozása után sem sikerült elérni;
- vagy
- b) a nem az Eurojust hatáskörébe tartozó esetekben a közvetlen konzultációk nézetkülönbséggel fejeződtek be, vagy olyan esetekben, amikor a közvetlen konzultációk kezdetét követő 6 hónapon belül nem sikerült megállapodásra jutni,

a tagállamok tájékoztatják az Eurojustot a megállapodás megghiúsulásának okairól.

5. FEJEZET

VEGYES RENDELKEZÉSEK

18. cikk

Egyéb információcsere

(1) Amennyiben egy tagállam illetékes hatóságainak valamely módon tudomására jut, hogy az abban a tagállamban folyamatban lévő vagy várható eljárások tárgyát képező egyes cselekmények egy másik tagállamban lezárt eljárások tárgyát képezték, az előbbi tagállam értesítést küldő hatósága tájékoztathatja az esetről az utóbbi tagállam válaszoló hatóságát, és valamennyi lényeges információt továbbíthatja a számára.

(2) Amennyiben a válaszoló hatóságnak értesítés útján vagy bármilyen más módon tudomására jut, hogy a korábban a saját tagállamában lezárt eljárások tárgyát képező cselekmények folyamatban lévő vagy várható eljárások tárgyát képezik vagy folyamatban lévő eljárások tárgyát képezték egy másik tagállamban,

úgy a válaszoló hatóság mérlegelheti, hogy kér-e olyan további információkat, amelyek lehetővé teszik számára, hogy megfelelően megvizsgálja az eljárások nemzeti jog szerinti újbóli megindításának lehetőségét.

6. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

19. cikk

Nyelvek

Valamennyi tagállam a Tanács Főtitkárságánál letétbe helyezett nyilatkozatban közli, hogy milyen nyelveken fogadja el az 5. cikkben említett értesítést, és hogy milyen nyelveken válaszol arra.

20. cikk

A jogi eszközökkel és más megállapodásokkal való kapcsolat

(1) Amennyiben más jogi eszközök vagy megállapodások lehetővé teszik e kerethatározat célkitűzéseinek kiterjesztését, vagy segítik azon eljárások egyszerűsítését vagy könnyítését, amelyek szerint a nemzeti hatóságok információt cserélnek egymással folyamatban lévő eljárásaikról, közvetlen konzultációkat kezdenek, valamint megpróbálnak megállapodásra jutni arra vonatkozóan, hogy melyik a legalkalmasabb joghatóság az olyan meghatározott cselekményekkel kapcsolatos büntetőeljárások lefolytatására, amelyek kettő vagy több tagállam joghatósága alá tartoznak, akkor a tagállamok:

- a) az e kerethatározat hatálybalépésekor hatályban lévő két- vagy többoldalú megállapodásokat vagy egyezményeket továbbra is alkalmazhatják;
- b) e kerethatározat hatálybalépését követően két- vagy többoldalú megállapodásokat vagy egyezményeket köthetnek.

(2) Az (1) bekezdésben említett megállapodások és egyezmények semmiképpen sem befolyásolhatják az olyan tagállamokkal fennálló kapcsolatokat, amelyek ezeknek nem részesei.

(3) A tagállamok az e kerethatározat hatálybalépését követő három hónapon belül értesítik a Tanács Főtitkárságát és a Bizottságot arról, hogy az (1) bekezdés a) pontjában említett meglévő megállapodások és egyezmények közül melyeket kívánják továbbra is alkalmazni.

A tagállamok az (1) bekezdés b) pontjában említettek szerinti minden új megállapodás vagy egyezmény aláírását követő három hónapon belül értesítik a Tanács Főtitkárságát és a Bizottságot az ilyen megállapodásról vagy egyezményről.

(4) Ez a kerethatározat nem érinti a 2008/.../IB határozatot.

21. cikk

Végrehajtás

A tagállamok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy e kerethatározat rendelkezéseinek ...-ig megfeleljenek.

A tagállamok ugyanezen időpontig eljuttatják a Tanács Főtitkárságának és a Bizottságnak azoknak a rendelkezéseknek a szövegét, amelyekkel az e kerethatározatból fakadó kötelezettségeket nemzeti jogukba átültetik.

22. cikk

Jelentéstétel

A Bizottság – szükség esetén jogalkotási javaslatok kíséretében – legkésőbb ...-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a

Tanácsnak annak értékeléséről, hogy a tagállamok milyen mértékben tették meg a kerethatározatnak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket.

23. cikk

Hatálybalépés

Ez a kerethatározat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről
az elnök

MELLÉKLET

ÉRTESÍTÉS

a folyamatban lévő büntetőeljárásokról a 8. cikk alapján (A. Formanyomtatvány)

Az értesítést küldő állam:

Válaszó állam:

Válaszó hatóság:

Az értesítést küldő hatóság (vagy a 4. cikk szerinti illetékes hatóság) elérhetőségei:

Neve:

Címe:

Telefonszám: (országghívószám) (körzetszám)

Faxszám: (országghívószám) (körzetszám)

A kapcsolattartó személy(ek) adatai:

Neve:

Munkakör (beosztás/rang):

Ügyiratszám:

Telefonszám: (országghívószám) (körzetszám)

Faxszám: (országghívószám) (körzetszám)

E-mail (ha van):

A kapcsolattartás során használható nyelvek:

Az értesítésben szereplő, folyamatban lévő eljárások tárgyát képező cselekmények leírása:
(a feltételezett bűncselekmény elkövetésének helyét, idejét és módját is beleértve):

Jelentős kapcsolat/indok, amely miatt az értesítést küldő hatóság úgy vélheti, hogy a válaszoló államban eljárások lehetnek folyamatban (ha a kapcsolat a válaszoló államban levő konkrét helyre utal, kérjük, a lehető legpontosabban adja meg ezt a helyet):

Az eljárás jelenlegi szakasza:

A gyanúsított(ak) adatai (ha alkalmazható):

Neve:

Állampolgársága:

Születési ideje:

Címe:

.....

Az áldozatok adatai (ha alkalmazható):

Kiegészítő információk:

Aláírás és hivatalos bélyegző:

VÁLASZ

az értesítésre a 9. cikk alapján (B. formanyomtatvány)

Válaszó állam:

Az értesítést küldő állam:

Az értesítést küldő hatóság:

Válasz az értesítésre (ügyiratszám):

A válaszoló hatóság (vagy a 4. cikk szerinti illetékes hatóság) elérhetőségei:

Neve:

Címe:

Telefonszám: (országghívószám) (körzetszám)

Faxszám: (országghívószám) (körzetszám)

A kapcsolattartó személy(ek) adatai:

Neve:

Munkakör (beosztás/rang):

Ügyiratszám:

Telefonszám: (országghívószám) (körzetszám)

Faxszám: (országghívószám) (körzetszám)

E-mail (ha van):

A kapcsolattartás során használható nyelvek:

- Igen, a válaszoló államban eljárások vannak folyamatban:
- az értesítésben leírt tények közül néhány vagy mindegyik tekintetében, beleértve az érintett személyre vonatkozó eljárásokat is

Neve:

Állampolgársága:

Születési ideje:

Címe:

.....

- az értesítésben leírt tények közül néhány vagy mindegyik tekintetében
- az értesítésben leírtakhoz kapcsolódó tények tekintetében

Az eljárás jelenlegi szakasza:

- Igen, a válaszoló államban eljárások vannak folyamatban az értesítésben foglalt tények közül néhány vagy mindegyik tekintetében

A végső határozat jellege:

- Nem, az értesítésben leírt tények tekintetében nincsenek folyamatban eljárások

- Nem, a tények közül néhány vagy mindegyik tekintetében sincsenek eljárások folyamatban, de a válaszoló állam illetékes hatóságai eljárást kívánnak folytatni az értesítésben szereplő tények közül néhány vagy mindegyik vonatkozásában

Az illetékes hatóság elérhetőségei (ha alkalmazható):

Neve:

Címe:

Telefonszám: (országghívószám) (körzetszám)

Faxszám: (országghívószám) (körzetszám)

A kapcsolattartó személy(ek) adatai:

Neve:

Munkakör (beosztás/rang):

Ügyiratszám:

Telefonszám: (országghívószám) (körzetszám)

Faxszám: (országghívószám) (körzetszám)

E-mail (ha van):

A kapcsolattartás során használható nyelvek:

Kiegészítő információk:

Aláírás és hivatalos bélyegző: